PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis 2020 m. Liepa–rugpjūtis Nr. 211

KRISTUS TIKRAI PRISIKĖLĖ

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

INFORMACINIS PRANEŠIMAS
Kauno miesto parapijų klebonams, rektoriams, kunigams, diakonams ir bendruomenės nariams
2020 m. liepos 20 d. Nr. 43 (738)

Dvasininkijos kongregacijos instrukcija: parapija – visų jos narių namai

Bažnyčioje visiems yra vietos ir kiekvienas pagal savo pašaukimą gali prisidėti prie jos veiklos, aktyviai dalyvaudamas savo vietinės bendruomenės gyvenime, skelbia pirmadienį Vatikane pristatytas dokumentas „Parapijos bendruomenės sielovadinis atsivertimas tarnaujant Bažnyčios vykdomai evangelizavimo misijai“.

Pirmadienį Vatikane pristatyta Dvasininkijos kongregacijos parengta instrukcija – tai ne naujas teisinis dokumentas, o tik praktinės nuorodos, kaip taikyti galiojančias normas, kad kiekvienas pakrikštytasis galėtų uoliau, sklandžiau ir su didesne atsakomybe dalyvauti savo vietinės bendruomenės gyvenime, kad vietinė bendruomenė, parapija savo veikla, joje atsakingai dalyvaujant visiems jos nariams, vis labiau būtų išeinanti Bažnyčia.

Instrukcija susideda iš dviejų dalių, kurias iš viso sudaro vienuolika skyrių. Pirmoje dalyje kalbama apie naujos, mūsų laikų reikalavimus atitinkančios sielovados gaivinimą; antroje – aptariami įvairūs praktiniai darbo ir atsakomybės pasiskirstymo parapijos viduje aspektai.

Parapija yra namų namai, šeima, sujungianti jos teritorijoje gyvenančias tikinčias šeimas ir visus bendruomenės narius, sakoma pirmoje dokumento dalyje. Pastarojo meto socialiniai ir kultūriniai procesai – globalizacija, nauji komunikavimo būdai – labai paveikė žmonių gyvenimą, visų pirma pakeitė santykį su teritorija, kuri dabar suvokiama ne tik kaip geografinė erdvė, bet ir kaip egzistencinė aplinka. Tai meta iššūkį ir parapijos kaip vietinės bendruomenės modeliui, reikalauja iš jos lankstumo, sugebėjimo atsiliepti į naujų laikų atneštus pokyčius, tarnauti kintančiais laikais gyvenantiems žmonėms. Pastangas išlikti tikinčiais vienijančia ir Evangeliją bei artimo meilę liudijančia bendruomene, bet kartu ir neatitrūkti nuo kintančio žmonių gyvenimo instrukcija įvardija kaip nuolatos vykstantį sielovadinį atsivertimo procesą.

Toliau dokumente kalbant apie konkrečius iššūkius pirmiausiai svarstoma, kaip parapijų tinklas turi atitikti kintančią demografinę situaciją, kad parapija įkūnytų Bažnyčios artumą žmonėms.

Kalbant apie vaidmenų ir tarnysčių pasiskirstymą parapijos bendruomenės viduje, pabrėžiama, kad jos vadovas ir ganytojas yra klebonas. Primenama, kad klebono pareigos gali būti suteikiamos tik kunigui. Klebonas, atsakingas už sielovadą ir už parapijos nuosavybės administravimą, paprastai turėtų būti skiriamas neribotam laikui, kad būtų užtikrintas bendruomenės gyvenimo stabilumas. Vyskupas turi teisę skirti kleboną ir ribotam laikui, tačiau ne trumpesniam kaip 5 metai. Kai klebonui sukanka 75 metai, jis turi moralinę pareigą atsistatydinti, tačiau negali pasitraukti iš pareigų, kol vyskupas nepriims jo atsistatydinimo ir nepraneš apie tai raštu.

Labai svarbią tarnystę parapijoje atlieka diakonai, tačiau jie neturi būti suvokiami kaip pusiau kunigai, pusiau pasauliečiai. Tai dvasininkai, vyskupų ir kunigų bendradarbiai, turintys jiems skirtas specifines evangelizuotojų ir artimo meilės liudytojų pareigas, kurias vykdo tarnaudami vargstantiesiems, administruodami nuosavybę, skelbdami Evangeliją, tarnaudami prie Eucharistijos stalo. Iš parapijoje tarnaujančių vienuolių labiausiai tikimasi, kad jie savo gyvenimu radikaliai liudys Kristaus sekimą. Pasauliečiai raginami aktyviau tarnauti visai bendruomenei, drąsiau imtis atsakomybės už bendruomenės gyvenimą. Pasauliečiai taip pat gali dalyvauti liturgijos šventime, atlikdami akolitų ir lektorių pareigas, kurios jiems suteikiamos kaip pastovios tarnystės. Esant poreikiui, vyskupas, gavęs Šventojo Sosto leidimą, pasauliečiams gali suteikti nenuolatinį įgaliojimą vadovauti Žodžio liturgijai, krikšto, santuokos, laidotuvių apeigoms. Šioje dokumento dalyje primenama, kad katalikui pasauliečiui negali būti suteikta teisė sakyti homilijos Mišių metu.

Turi būti įkurtos tarybos, padedančios klebonui administruoti parapiją ir planuoti sielovados veiklą. Ekonominių reikalų tarybą privalo sudaryti ne amžiau kaip trys asmenys. Ji atlieka patariamąją funkciją tvarkant parapijos nuosavybę, kuri – pabrėžiama instrukcijoje – yra ne klebono, bet parapijos nuosavybė. Ji turi būti administruojama skaidriai ir visa bendruomenė turi būti už ją atsakinga. Rekomenduojama, kad kiekviena parapija turėtų sielovados tarybą, kuri turi būti ne dar vienas biurokratinis darinys, bet grupė, padedanti ugdyti bendrystės dvasingumą.

Instrukcijoje paminėti ir popiežiaus Pranciškaus dažnai smerkti kainoraščiai už sakramentų teikimą. Pasauliečiai laisvanoriška auka atsilygina kunigams už jų aukotas Mišias ir suteiktus sakramentus. Tai, kas vadinama auka, turi būti auka, o ne mokestis. Negali būti jokių sutarčių ir derybų. Kunigai taip pat raginami naudotis pinigais nuosaikiai, gyventi santūriai. Negali būti jokio nesąžiningumo tvarkant bendruomenės turtą. Tikintieji, aukodami parapijos reikmėms, turi matyti, kad jie aukomis išlaiko savo namus.

Parengta pagal www.vaticannews.va

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

Žolinė

Aleksandra BANCEVIČIENĖ

Rugpjūčio viduryje lietuviai nuo seno šventė vasaros ir rudens sandūrą, kai svarbiausi lauko darbai jau buvo nudirbti. Žolinė (Dzūkijoje – Kopūstinė) – tai atsisveikinimo su želmenimis ir gėlėmis diena. Javai jau nupjauti ir suvežti, uogos ir vaisiai surinkti, privirta uogienių. Moterys šią dieną rinkdavo gražiausias laukų gėleles, vaistažoles, dėkodavo Žemei už derlių ir grožį. Ūkininkai šiai šventei iškepdavo duonos iš šviežio derliaus ir padarydavo alaus, giros. Žolinių švęsti susirinkdavo visa giminė, buvo prisimenami ir giminės mirusieji. Buvo tikima – kas neateis kartu švęsti per Žolinę, bus neturtingas. Šventės dieną buvo aukojami gyvuliai ir rituališkai kepama duona: naujojo derliaus miltų tešlos paplotėliai svaidomi iš rankų į rankas per ugnį, kol iškepdavo. ▶

Žolinė

Lietuvoje įvedus krikščionybę, ši šventė sutapatinta su Švč. Mergelės Marijos Ėmimo dangun diena. Pasakojama, kad po Jėzaus motinos Marijos mirties apaštalai budėjo prie jos kapo. Petras išvydo, kaip Marija prisikėlė iš numirusiųjų ir Viešpats ją paėmė į dangų. Atidarę patikrinti karstą, apaštalai Marijos kūno neberado – karste buvo tik daugybė gražių gėlių. „Ir pasirodė danguje didingas ženklas: moteris, apsisiautusi saule, po jos kojų mėnulis, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainikas“ (*Apr* 12, 1). Taip apaštalas Jonas aprašo regėjimuose matytą Saulėtąją moterį – Bažnyčios, kovojančios prieš žemės blogį, biblinį slibiną, simbolį. Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų dogma paskelbta tik 1950 m., tačiau liturginis šio įvykio minėjimas žinomas nuo V amžiaus.

Kiekvienais metais Lietuvos bažnyčiose rengiami iškilmingi Žolinės atlaidai. Bažnyčiose šventinamos vaistingos laukų žolelės, gėlės, javai ir daržovės. Dzūkės nuo seno į gėlių puokštę įdėdavo morką, griežtį, buroką ar net kopūsto galvą. Pašventintų daržovių valgydavo visa šeimyna, padalydavo su pašaru gyvuliams, tikėdami, kad taip visi bus apsaugoti nuo ligų. Merginos nusipindavo ir pašventindavo devynis skirtingų augalų vainikėlius. Sudžiovinti žolynai būdavo laikomi pirkioje už šventųjų paveikslų, užėjus griaustiniui, jais smilkydavo namus, susirgę gerdavo iš jų išvirtą arbatą.

Parengta pagal Day.lt

Rugpjūčio mėnesio liturginis kalendorius

6 – Kristaus Atsimainymas
10 – Šv. Laurynas, diakonas, kankinys
15 – Švč. Mergelės Marijos Ėmimas į dangų (Žolinė)
20 – Meldžiame pal. arkivyskupui Teofiliui Matulionui (1873 06 22–1962 08 20), kankiniui, Bažnyčios pripažinimo šventuoju
24 – Šv. Baltramiejus, apaštalas

Pagal lk.katalikai.lt

VATIKANO NAUJIENOS

Sekmadienio vidudienio malda: Jėzus duoda duonos kūnui ir sielai

XVIII eilinio sekmadienio Evangelija kalba apie duonos padauginimo stebuklą. Evangelisto Mato užrašytą sceną popiežius Pranciškus komentavo kreipdamasis į romiečius ir piligrimus, kurie sekmadienio vidudienį susirinko į Šv. Petro aikštę kalbėti „Viešpaties Angelo“ maldos.

Popiežius atkreipė dėmesį, kad nors Jėzus su savo mokiniais pasitraukė į dykvietę, vis tiek susirinko didelė daugybė žmonių, norinčių girdėti Jėzau žodžius, nes jo žodžiai ir gestai gydo ir guodžia. Saulei leidžiantis mokiniai – labai praktiški žmonės – sako Jėzui, kad jau laikas atsisveikinti su žmonėmis, kad, kol dar nesutemo, jie suspėtų pasirūpinti maisto. Tačiau Jėzus atsako: „Jūs duokite jiems valgyti“. Galime įsivaizduoti mokinių nustebimą, sakė popiežius. Jėzus nori, kad pasikeistų jo artimiausių sekėjų mąstysena. Jėzus nori, kad jie nesakytų: „Kiekvienas pats tesirūpina savimi“, bet kad visada matytų apvaizdos suteikiamas progas dalytis su kitais. Jėzus nori pamokyti savo mokinius Dievo logikos – nori, kad jie visada būtų pasirengę pasirūpinti kitu žmogumi.

Kai vienas iš dvylikos pasako, kad visas jų turimas maistas – tai tik penkios bandelės ir dvi žuvys, Jėzus paliepia jas atnešti, sukalba laiminimo maldą, duoda palaimintą maistą mokiniams, kad jie dalytų žmonėms. Duona ir žuvis nesibaigia. Užtenka jų pamaitinti tūkstančiams žmonių. Šiuo ženklu, kuris, beje, netampa nuostabą keliančiu spektakliu, Jėzus parodo Dievo meilę savo tautai, pavargusiems žmonėms, pamaitina juos savo žodžiu ir duoda kūną stiprinančio maisto.

Popiežius atkreipė dėmesį ir į šiame pasakojime akivaizdžiai matomas nuorodas į Eucharistiją: laiminimo maldą, duonos laužymą. Labai glaudus ryšys sieja eucharistinę duoną, kuri yra maistas amžinajam gyvenimui, ir kasdienę duoną, kuri palaiko kūno gyvybę. Prieš paaukodamas save ir tapdamas Išganymo duona, Jėzus parūpina savo sekėjams kasdienio maisto. Kai kas bando supriešinti dvasią ir materiją, tačiau ir spiritualizmas, ir materializmas yra svetimi Biblijai, sakė Pranciškus.

Jėzaus atjauta ir gerumas žmonėms – tai ne koks nors sentimentalizmas, bet konkreti artimo meilė ir atsakomybė už kitus. Ir mes, kai artinamės prie Eucharistijos stalo, turime kaip Jėzus atsiminti kitų poreikius, pasitikėti dosnia Tėvo meile ir drąsiai dalintis su kitais tuo, ką turime.

„Švenčiausioji Mergelė Marija tepadeda mums sekti Viešpatį tuo keliu, kurį mums rodo šios dienos Evangelija. Tai brolybės kelias, kuriuo eidami mes mažinsime pasaulyje skurdą ir kančią. Tai ir kelias, kuris veda už šio pasaulio ribų, nes jis nuo Dievo prasideda ir pas Dievą veda.“

Parengta pagal www.vaticannews.va

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJOS INFORMACIJA

Dėl naujų kreipinių Švč. Mergelės Marijos litanijoje

Savo 2020 m. birželio 20 d. laišku, adresuotu pasaulio vyskupų konferencijų pirmininkams, Dievo kulto ir sakramentų drausmės kongregacijos prefektas kard. R. Sarah pranešė, kad Šventasis Tėvas Pranciškus, maloningai patenkindamas prašymus, nusprendė į Švč. Mergelės Marijos litaniją įtraukti tris naujus kreipinius – *Mater misericordiae, Mater spei* ir *Solacium migrantium*. Minėtame laiške nurodyta, kuriose šios litanijos vietose naujieji kreipiniai turi būti įterpti.

2015 m. rugpjūčio 4 d. Dievo kulto ir sakramentų drausmės kongregacija savo dekretu Prot. 376/15 jau buvo patenkinusi Lietuvos ganytojų prašymą leisti mūsų šalyje įterpti į Švč. Mergelės Marijos litaniją *Mater misericordiae* lietuviškąjį vertimą *Motina gailestingumo*. Anuomet leista šį kreipinį naudoti po kreipinio *Motina Dievo malonės* ir penkerius metus galiojo būtent ši tvarka. Dabar ši tvarka keičiasi.

2020 m. liepos 1 d. Lietuvos vyskupų konferencija patvirtino tokius LVK Liturgijos komisijos pasiūlytus kitų dviejų kreipinių vertimus: *Mater spei – Motina vilties, Solacium migrantium – Keliaujančiųjų priebėga*. Vykdant Dievo kulto ir sakramentų drausmės kongregacijos nurodymą, trys naujieji kreipiniai yra įterpiami šiose litanijos vietose:

1) **Motina gailestingumo** – po kreipinio *Motina Bažnyčios*:

Motina Bažnyčios,
Motina gailestingumo,
Motina Dievo malonės

2) **Motina vilties** – po kreipinio *Motina Dievo malonės*:

Motina Dievo malonės,
Motina vilties,
Motina tyriausioji

3) **Keliaujančiųjų priebėga** – po kreipinio *Nusidėjėlių gynėja*:

Nusidėjėlių gynėja,
Keliaujančiųjų priebėga,
Nuliūdusiųjų paguoda.

Šie pasikeitimai įsigalioja nuo jų paskelbimo dienos – **2020 m. liepos 16 d.**

SVEČIUOSE PAS...

Svečiuose pas... parapijos choristę ispanę Carmen Vargas-Machuca Salido

Vilius MISEVIČIUS

Tarp Kristaus Prisikėlimo parapijiečių galima sutikti vis daugiau užsieniečių. Šįkart išsamiau supažindinsime su Katalikų Bažnyčios institucijos Opus Dei (liet. Dievo darbas) nare Carmen Vargas-Machuca Salido, prieš 23 metus atvykusia iš Ispanijos į Lietuvą. „Esu kilusi iš gausios (vienuolikos vaikų, iš kurių vienas yra miręs) šeimos Andalūzijoje, kuri yra pietų Ispanijoje. Mano gimtinėje vaikams pavardės susideda iš tėvo ir mamos pavardžių – tad esu Vargas-Machuca (pagal tėtį) ir Salido (pagal mamą). Kadangi esame krikščionys katalikai, nuo pat mažens mane ir kitus vaikus tėveliai auklėjo meilės Dievui dvasia. Beje, šįmet gegužės mėnesį keturi broliai (tarp jų Antonio yra kunigas) ir mano penkios seserys su šeimomis planavome švęsti tėčių bažnytinės santuokos 50 metų jubiliejų, bet karantinas dėl koronaviruso privertė šią šventę perkelti vėlesniam laikui...", – lietuviu kalba su ispanišku akcentu pradėjo pasakojimą Carmen.

Carmen Vargas-Machuca Salido

Ji priminė, kad Madride 1928 m. įkurta pasauliečių apaštalinės iniciatyvos institucija *Opus Dei*, kurios tikslas – prisidėti prie Bažnyčios evangelizacijos misijos, padedant visiems tikintiesiems gyventi pagal savo tikėjimą kasdieniuose gyvenimo aplinkybėse, ypač siekiant šventumo darbe. Prieš 90 metų tas dvasingumo kelias buvo atvertas ir moterims.

Carmen tėvai priklauso *Opus Dei*, tad ji nuo mažens dalyvavo organizacijos renginiuose, išsamiai susipažino su čia skleidžiamomis idėjomis. Sulaukusi vos penkiolikos pajuto Viešpaties kvietimą siekti šventumo pagal *Opus Dei* dvasią. Nors *Opus Dei* nariai gali būti šeimas turintys ir viengungiai, tapdama nare mergina apsisprendė laikytis celibato, kad galėtų skirti visą laiką apaštalavimo darbams ir kitų šios prelatūros tikinčiųjų formavimui. Baigusi Granados universitetą išvyko teologijos studijoms į Romą, *Opus Dei* tarptautinį centrą. Po dvejų metų mergina gavo pasiūlymą vykti į Lietuvą, kur netrukus po Nepriklausomybės atgavimo prasidėjo *Opus Dei* narių pirmosios apaštalinės iniciatyvos, o 1994 m. įkurta nuolatinė *Opus Dei* atstovybė mūsų šalyje. Dešimt metų Carmen Vilniuje aktyviai dalyvavo *Opus Dei* narių, jų draugų ir kolegų iniciatyva įvykusiuose socialiniuose, kultūros susitikimuose ir dvasinio ugdymo renginiuose, skleidė krikščioniškas vertybes. „Šiuo metu *Opus Dei* ugdomoji veikla yra organizuojama ne tik sostinėje. Kaune ir Klaipėdoje yra moterų ir vyrų padaliniai, kai kurios iniciatyvos (konferencijos, įvairūs suvažiavimai, dvasinės rekolekcijos ir kt.) yra įgyvendinamos Kaišiadorių rajone, netoli Kruonio, prie Maisiejūnų kaimo esančiame „Strėvadvario" konferencijų centre," – kalbėjo pašnekovė.

Prieš trylika metų Carmen persikėlė į Kauną. Žemaičių g. 75 A organizuojama *Opus Dei* nuolatinė moterų ugdomoji veikla mūsų mieste. Pasak Carmen, čia, Žemaičių g. esančiose patalpose, gyvena keturios merginos – *Opus Dei* narės, dar keturios šios institucijos narės turi šeimas ir gyvena kitose Kauno vietose. Be to, mūsų mieste yra grupelė *Opus Dei* vyrų. „Pagrindinė mūsų veikla – krikščioniško ugdymo sklaida. Pavyzdžiui, antradieniais mūsų centre susirenka 10 – 15 moterų į renginius, kad dvasiškai tobulėtų ir mokytųsi eiti Dievo nurodytu šventumo keliu. Ypač stengiamės šviesti merginas, kurios rengiasi kurti šeimas, ir neseniai ištekėjusias jaunas moteris, kad taptų geresnėmis žmonomis. Ketvirtadieniais pas mus apsilanko studenčių pulkelis. Penktadieniais čia susirenka moksleiviai – yra jaunimo grupė, kuri ruošiasi sutvirtinimo sakramentui. Turime savo koplyčią, kur aukojamos Mišios, klausomos išpažintys. Kartą per mėnesį centre būna dvasinio susikaupimo vakarai – rekolekcijos, kurias veda Kaune gyvenantis *Opus Dei* narys kunigas Paulius. Mūsų siekis – plėtoti krikščionišką apaštalavimą per draugystę", – akcentavo Carmen. Merginos teigimu, populiarūs šeštadienio užsiėmimai moksleivėms, kurioms *Opus Dei* narės ugdo šeimininkavimo namuose, kulinarijos ir konditerijos pradmenų, užsiima tam tikra mentoryste, kad padėtų tėvams ugdyti visavertę asmenybę. Lankytojos mokomos būti geresnėmis: juk Dievas nori, kad mergina būtų gera katalikė, darbšti bei klusnesnė dukra tėvams, supratinga draugė, subtili moteris, daugelį gražių savybių turinti būsimoji mama ir kt. Tų žinių ir stengiamasi suteikti *Opus Dei* centre Žemaičių g. 75 A. Kuklių poreikių ispanės didžiausias džiaugsmas – apaštalinis tarnavimas Dievui ir aukojimasis nuoširdžiai padedant kitiems. Tam ji atiduoda daug dvasinių ir fizinių jėgų. O kai turi laisvo laiko, atgaivą randa gėrėdamasi gamta, mėgavimusi Viešpaties ir žmonių sukurtu grožiu parkuose ir miškuose...

Paskatinta kaimynystėje gyvenančio mūsų parapijos vieno choristo Algimanto Mačiukevičiaus, prieš pusantrų metų Carmen įsijungė į Kristaus Prisikėlimo bazilikos Sumos choro IN VIVO DEI gretas. Kolektyvo vadovas vargonininkas Ramūnas Baranauskas gražiai atsiliepė apie šią giesmininkę.

> „Džiaugiuosi galėdama Kristų šlovinti ir giesme. Be to, chore vyrauja labai draugiška bei šeimyniška atmosfera. Ne visada pavyksta ateiti į repeticijas dėl užimtumo *Opus Dei* renginiuose. Man dažnai maldos metu ateina į galvą ir į širdį giesmių žodžiai. Tai padeda užmegzti mintimis pokalbį su Dievu. Repeticijose ir Mišių metu man dar reikia susikaupti ir daug dėmesio skirti į savo partijos melodijai bei žodžiams, nes tai man nauja patirtis. Norėčiau, kad pavyktų melstis giedant, nes taip dar labiau galima šlovinti Viešpatį. Tikiu, kad laikui bėgant tai sugebėsiu padaryti", – atviravo choristė.

Carmen norėtų, kad Kristaus Prisikėlimo bazilikos Sumos choro repertuare atsirastų ir jos šalies kompozitorių kūrinių. „Kai į gimtinę vyksiu švęsti tėčių bažnytinės santuokos jubiliejų, gal iš Andalūzijos pavyks atsivežti ir choro vadovui pasiūlyti ispaniškos sakralinės muzikos kūrinių", – užsiminė simpatiškoji ispanė.

Padėkos už laisvę diena Šiluvoje

Š. m. rugpjūčio 30 d., sekmadienį, švenčiama Padėkos už laisvę diena Šiluvoje. Šia proga Kauno arkivyskupija organizuoja piligrimų eiseną į Šiluvą nuo Katauskių gyvenvietės (vadovauja arkivyskupas Kęstutis Kėvalas). Eisenos pradžia 9.00 val. Iš kiekvienos parapijos važiuos autobusas.

Monsinjoras kviečia ir ragina visus savo šeimomis, ypač grupelių vadovus su savo nariais, dalyvauti šioje eisenoje. Žmones prašome registruotis parapijos raštinėse iki rugpjūčio 25 d.

PARAPIJOS AKTUALIJOS

Sutvirtinimo sakramento šventė parapijoje

A. M Kelly SKIRBANTAITĖ

2020 m. liepos 4 d., 18 val., Kristaus Prisikėlimo bazilikoje buvo teikiamas Sutvirtinimo sakramentas. Homilijos metu kardinolas Sigitas Tamkevičius SJ jaunimui palinkėjo trijų dalykų: auginti savo tikėjimą, keliauti su meile ir būti laisviems. Kaip palaimintasis Teofilius Matulionis augo tikėjime ir galutinai savo brandą parodė paskutiniuose gyvenimo metuose, kaip išliko laisvas net paimtas į nelaisvę, taip ir kiekvienas iš mūsų turime augti kasdien pasitelkdami maldą, sakramentus ir, kreipiant savo gyvenimą meilės keliu, visada išlikti laisviems. Atrodo, tai ir yra vieni iš svarbiausių įrankių tikėjimo kelionėje su Šventąja Dvasia.

Po homilijos prasidėjo Sutvirtinimo sakramento teikimo apeigos. Jo Eminencija kardinolas S. Tamkevičius SJ kiekvieną sutvirtinamąjį pakvietė vardu, Sutvirtinimo tėvams uždėjus dešinę ranką ant peties, kardinolas Krizmos aliejumi kryžiaus ženklu patepė sutvirtinamojo kaktą ir kvietė priimti Šventosios Dvasios dovanas.

Po šv. Mišių jaunimas už suteiktą sakramentą ir pasiruošimo kelionę padėkojo kardinolui Sigitui Tamkevičiui SJ, parapijos klebonui mons. Vytautui Grigaravičiui ir katechetei A. M. Kelly Skirbantaitei.

O mes kiekvienam jaunuoliui linkime toliau savo gyvenimo kelionėje akis kreipti į Viešpatį, pasitikėti Šventąja Dvasia, naudotis jos suteiktomis dovanomis ir, kaip ir linkėjo Jo Eminencija, augti tikėjime, keliauti su meile ir visada stengtis būti ir išlikti laisviems.

PARAPIJOS AKTUALIJOS

Pagyvenusių žmonių sambūrio „Senjorai“ gėlių festivalyje Pakruojo dvare

Liepos 14 d. Kristaus Prisikėlimo parapijos Pagyvenusių žmonių sambūrio „Senjorai“ su savo vadove Rimute Lipšiene išvyko į kelionę: Kaunas – Burbiškių dvaras–Pakruojo dvaras.

Susitikę prie autobuso vieni su kitais glebėsčiavosi, iš veidų matėsi, kaip vieni kitų pasiilgę. R. Lipšienė, kad neprailgtų kelionė, pasakojo apie Radviliškio rajono įžymius žmones, vėliau kvietė pasidalyti įspūdžiais, kaip senjorai praleido šiuos karantino mėnesius, kai buvo atskirti ir uždaryti savo namuose. Pirmasis sustojimas – Burbiškių dvaras. Senjorus pasitikusi gidė kvietė pasivaikščioti takeliais po dvaro parką, o vėliau ir į patį dvarą. Maloniai supažindino su šio dvaro istorija. Burbiškių dvaras Lietuvoje garsėja savo unikalia tulpių kolekcija, kai parką puošia tūkstančiai čia augančių tulpių, bet dvaras gražus ir pavasarį, ir vasarą, kai pasipuošia įvairiais žydinčiais augalais, ir žiemą, kai užšąla tvenkiniai juosiantys parką.

Antrasis sustojimas – Pakruojo dvaras su savo nuostabiu gėlių festivaliu „Vasarvidžio nakties sapnas“. Saulėtą dieną senjorus pasitiko dvaro baronaitė ir skambanti F. Mendelsono maršo melodija. Baronaitė pakvietė pasipuošti skrybėlaitėmis ir pabūti šio dvaro poniomis. Apsilankę rūmuose, sužinoję šio dvaro istorijos vingius, papietavę karčiamoje, senjorai leidosi į gėlių jūrą, kur fantazija susimaišo su realybe. Čia buvo galima sutikti sparnuotą Fėją, jos mylimąjį Lisandrą, meilės eliksyro apžavėtus Demetrą bei Eleną, Tesėjų ir Ipolitą, besiruošiančius savo vestuvėms.

Greitai prabėgo kelios valandos, nesijautė nei nuovargio, tik noras įsiamžinti prie kompozicijų. Nuostabiai praleistas laikas, daug pamatyta, sužinota. Grįžimas namo neapsiėjo be dainų ir padėkos vadovei už organizuotą išvyką bei klausimo: „Rimute, o kada vėl važiuosime?”

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS GIMIMO ATLAIDŲ (ŠILINIŲ) PROGRAMA

ŠILUVA, 2020 m. rugsėjo 7–15 d.

Rugpjūčio 30 d., sekmadienis. PADĖKOS UŽ LAISVĘ DIENA

Rugsėjo 7 d., pirmadienis. ŠV. JONO PAULIAUS II ir MALDOS UŽ KŪRINIJĄ DIENA

Rugsėjo 8 d., antradienis. ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS GIMIMAS, LIETUVOS KARIUOMENĖS DIENA

Rugsėjo 9 d., trečiadienis. KUNIGŲ IR VIENUOLIŲ DIENA

Rugsėjo 10 d., ketvirtadienis. KATALIKIŠKŲ MOKYKLŲ DIENA

Rugsėjo 11 d., penktadienis. LIGONIŲ, SLAUGYTOJŲ, MEDICINOS DARBUOTOJŲ DIENA

Rugsėjo 12 d., šeštadienis. JAUNIMO IR KATALIKIŠKŲ BENDRUOMENIŲ DIENA

Rugsėjo 13 d., sekmadienis. ŠEIMŲ DIENA

Rugsėjo 14 d., pirmadienis. VISUOMENĖS IR VALSTYBĖS APSAUGOS DARBUOTOJŲ DIENA

Rugsėjo 15 d., antradienis. PADĖKOS IR LIETUVIŲ PASAULYJE DIENA

PAMALDŲ TVARKA ATLAIDŲ METU ŠV. MIŠIOS

8 ir 9 val. Apsireiškimo koplyčioje

10 val. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bazilikoje

12 val. Švč. Mergelės Marijos litanija ir pagrindinės šv. Mišios aikštėje

16 val. Apsireiškimo koplyčioje

18 val. Aikštėje

ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

11–21 val. Bazilikos Ligonių Sveikatos koplyčioje

ROŽINIO MALDA

11.30 val. aikštėje

14 val. Bazilikoje

15.30 val. Koplyčioje

17.30 val. aikštėje

ATGAILOS IR SUTAIKINIMO SAKRAMENTAS

8–19 val. Bazilikoje, Apsireiškimo koplyčioje, aikštėje

„TURIU TAU LAIKO“ (palapinė aikštės gale)

10–19 val. budės kunigas (pokalbio ar išpažinties) arba seminaristai, diakonai (pokalbio)

KATECHEZĖS

11.50 ir 17.55 val. aikštėje

KRYŽIAUS KELIO APMĄSTYMAS

9.30 val. piligrimystėje nuo Šiluvos šilo iki Apsireiškimo koplyčios

9.00 val. autobusiukas nuveš žmones nuo Šiluvos parduotuvės aikštelė

VALANDŲ LITURGIJA (RYTMETINĖ)

9.00 val. Bazilikoje

MARIJOS VALANDOS

9.30 val. Bazilikoje

GAILESTINGUMO VAINIKĖLIS

15 val. Bazilikoje

VAIKŲ PALAIMINIMAS

vyksta po vakaro šv. Mišių aikštėje

Rašykite: Laikraščiui „Prisikėlimas“, Žemaičių g. 31b, 44147 Kaunas. El. p. prisikelimas.redakcija@gmail.com, www.prisikelimas.lt. prisikelimas.Tiražas 500 egz.
Vyriausiasis redaktorius – parapijos klebonas mons. V. Grigaravičius. **Redkolegija** – A. Bancevičienė, V. Lendraitis, J. Matikovienė, V. Misevičius, D. Starkutė, N. Strikulys.